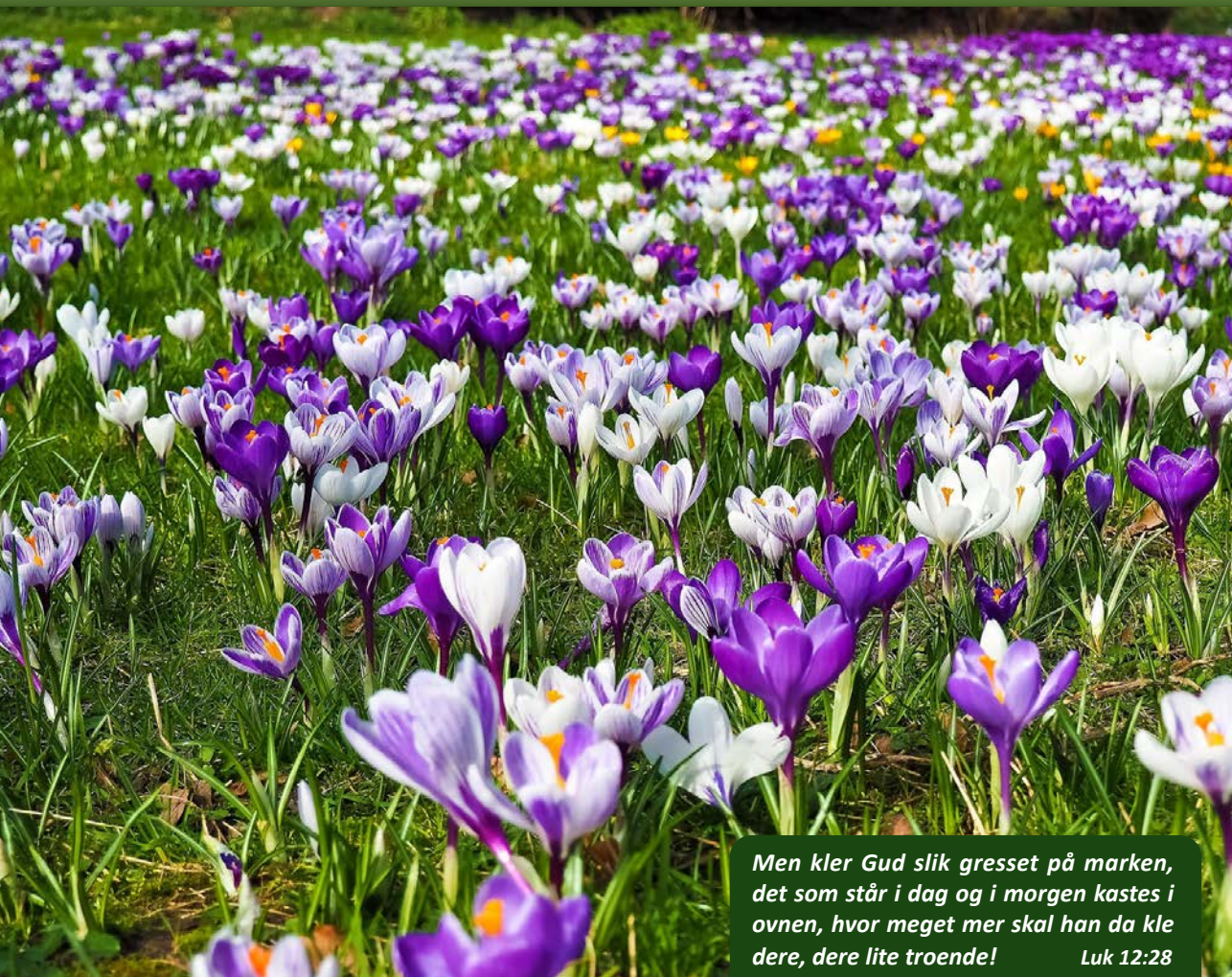

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

2/2026
35. årgang

Men kler Gud slik gresset på marken, det som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget mer skal han da kle dere, dere lite troende! Luk 12:28

I dette nummeret:

- Den åpne og tomme grav
- Jesu angst i Getsemane og den kristne anfektelse
- Judas Iskariot – et stort spørsmåls tegn?

www.bibelsk-tro.no

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om ”Skriften alene”, ”rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene” og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Lektor/ cand. theol. Eivind Gjerde (formann), pensjonert baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy, eiendomsmegler Edvard Jekteberg og Mangor Goa

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, avd.leder Olav Stokka,

Rådet:

Sivilingeniør John Peder Samdal, pensjonert stålverks-arbeider Kjell Magnor Kvalvåg, økonomileder Finn-Widar Knutzen, lektor/sivilingeniør Kåre Nordpoll, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, pensjonert lektor/cand. theol Olav Hermod Kydland

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, økonomileder Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø,

Angående Bibelsk Tro!

Det er anledning til å få Bibelsk Tro tilsendt som PDF i e-post.

Skriv til:

btpost@bibelsk-tro.no
og oppgi navnet og adressen din.

**BIBELSK
TRO**

Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafersfjord
Bankgiro: 3207.43.88999
Vipps: 538699
Dansk bankgiro: 7620 7543588
Kasserer: Edvard Jekteberg
Mobil: 959 21 195

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassettjeneste
Mobil: 905 49 821

Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.

Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at ikke
noe bryter med stiftelsens formål
og grunnlag. Unntak fra dette
kan være ytringer i klipp- og
leserbrevspalten.

Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.

Layout: Jarle Goa

Trykk: Jærprint
Tlf: 952 99 844

Forsidebilde:
MrGajowy3

Den åpne og tomme grav <i>Av Eivind Gjerde</i>	4
Jesu blod har uendelig verdi i Guds øyne <i>Av Hans Erik Nissen</i>	6
Golgata <i>Av Edin Holme</i>	7
I Getsemane <i>Av Carl Fr. Wisløff</i>	8
Byrden ble båret til Golgata <i>Av Steinar Handeland</i>	9
Mitt eget Getsemane <i>Av Fredrik Wisløff</i>	13
Jesu angst i Getsemane og den kristnes anfektelse <i>Av Henric Staxäng</i>	14
Hold ut! <i>Av Gunnar Holth</i>	16
Jesu død på korset <i>Av Olav Hermod Kydland</i>	17
Judas Iskariot – et stort spørsmålstegn? <i>Av Kjell Dahlene</i>	18
Vi er allerede nå oppreist med Kristus! <i>Av Axel Saxe</i>	22
Da Gud åpenbarte seg <i>Av Ove Eikje</i>	23
God påske! <i>Av Kjell Skartveit</i>	25
Læren om Kristus <i>Av Martin Luther</i>	27
Nåde og sannhet <i>Av Heinrich Müller</i>	27
På en høyde langt borte <i>Av George Bennard</i>	32

*Takk, Fader, at du var så god mot Adams falne ætt,
Du frelste oss med Lammets blod og gav oss barnerett.
Deg priser nå hvert åndedrag, hvert sukk og hjerteslag.
Guds Lam for all den kval du led, takk, takk i evighet!*

(Nr. 665 vers 4 i Sanboken)

Den åpne og tomme grav

AV EIVIND GJERDE

Se, Herren lever!
Han er oppstanden, store bud!
Min Gud er en forsonet Gud.
Min himmel er nå åpen!
Min Jesu seierrike død
Fordømmelsens piler brøt,
og knuste mørkets våpen.
O røst, Min trøst
Ved hans seier,
som jeg eier.
Helved bever,
Han var død, men se, han lever.

(Sangboken nr. 661. Birgitte Cathrine Boye 1778)

Den største dagen i kirkeåret og den største dagen i historien hittil, er påskemorgen. Når Jesus Kristus kommer igjen til frelse for dem som venter på ham, vil vi få en like stor dag. Hvilken grunn til glede er ikke påskemorgen – en dag, en morgen som forandret alt.

Mørket, døden, sorgen og nøden var ikke det siste, for det kom en påskemorgen med lys, liv, glede og herlighet. En herlighet som skal vare i all evighet, Takk Herre Jesus Kristus for din oppstandelse!

I Lukasevangeliet kapittel 24 leser vi om Jesu oppstandelse. I dette kapitlet er det som om alt er åpnet. Vi møter en åpen grav, vi hører om åpne øyner, åpne skrifter og til slutt en åpen himmel ved Jesu Kristi himmelfart.

Åpen grav og åpen forstand

De første som går til graven påskemorgen er de tre kvinnene. Den første er Maria Magdalena som Jesus hadde drevet syv vonde ånder ut av. Hun var så glad i Jesus Messias. Nå trodde hun at han var død og borte for alltid. Hun hadde med seg en salve som hun skulle salve Jesu døde kropp med, tenkte hun.

Men fikk hun bruke salven sin? Nei, det fikk hun ikke. Det var enda en Maria der. Det var mor til Jakob den yngre, en av Jesu disipler. Faren het Alfeus. Den tredje kvinnen var Salome. Hun var søster til Maria, Jesu mor, og mor til Jakob og Johannes. Tenk at disiplene Jakob og Johannes var Jesu søskenbarn.

Kvinnene gikk inn i graven. De skjønnte ingenting, for graven var tom! De fikk ikke bruk for salven sin.

Brått står det to menn hos dem kledd i skinnende klær. Mennene taler til dem: *"Hvorfor søker dere den levende blant de døde? Han er ikke her, han er blitt reist opp! Husk hvordan han talte til dere mens han ennå var i Galilea, da han sa: Menneskesønnen må overgis i syndige menneskers hender, bli korsfestet og stå opp den tredje dagen. Da mintes de hans ord."* Lukas 24,5-8

De to englene sa akkurat det samme til de tre kvinnene som Jesus Messias gjentatte ganger hadde sagt til sine disipler før sin lidelse, død og oppstandelse. Men de trodde ikke hans budskap. Det hadde heller ikke disse tre kvinnene gjort, før akkurat det samme budskapet ble gjentatt for dem, etter at alt hadde blitt oppfylt for dem til punkt og prikke.

De hadde med egne øyne og med vitne sbyrd fra de andre i kretsen om Jesus Messias, fått høre og se at ingen av Jesu ord hadde slått feil. Først nå trodde og forstod de. Deres hjerte, sinn og forstand var blitt åpnet ved den åpne og tomme graven.

Disiplenes treghet med å tro

Kvinnene gikk rett til apostlene og fortalte det underfulle som hadde skjedd. De fikk en elendig mottagelse på sitt herlige budskap: *"Og apostlene syntes dette var løst snakk og de trodde dem ikke."* Lukas 24,11 Men

Peter og Johannes gikk til graven. Peter kom frem, gikk inn, gikk hjem igjen, mens hans undret seg over det som hadde skjedd (Lukas 24,12). Han trodde enda ikke. Det var annerledes med Johannes. Han gikk inn i graven, så og trodde (Joh 20,8. Hans sinn og hjerte ble åpnet. Han trodde da han så linklærne og svetteduken lå i graven uskadet og i ett stykke. Jesu herlighetslegeme hadde gått gjennom linklære og svetteduken uten å ha skadet dem. Det var bare to tomme kokonger som lå igjen. Linklærne og svetteduken rundt hodet var jo blandet med over 30 kg salve. Så mye salve hadde blitt brukt ved Jesu kongelige begravelse Alt hadde størknet, og nå lå de ubrutte skallene igjen. Det var bare en forklaring. Jesus Messias var oppstått! Det skjønte og forstod Johannes. Han var den første av apostlene som forstod det fantastiske som hadde skjedd. De andre disiplene fikk sine øyner, sinn og forstand åpnet samme kveld: *"Da kom Jesus og sto midt iblant dem og sa til dem: Fred være med dere. Og da han hadde sagt dette, viste han dem sine hender og sin side: Da ble disiplene glade, da de så Herren."* (Joh 20,19-20)

Åpnede Skrifter

Den samme kvelden åpnet han også deres forstand i forhold til Det gamle testamentet. Nå var ikke lenger de hellige skriftene stengte for dem åndelig sett. De fikk åpnende skrifter. Og det var Jesus Messias som åpnet skriftene for dem: *"Da åpnet han deres forstand, så de kunne forstå Skriftene. Og han sa til dem: Så står skrevet, at Messias måtte lide og stå opp fra de døde den tredje dagen, og at i hans navn skal omvendelse og syndenes forlatelse forkynnes for alle folkeslag fra Jerusalem av. Dere er vitner om dette."* Lukas 24,46-47

Budskapet om omvendelse og syndenes forlatelse skulle apostlene få bære ute i verden på grunnlaget av Jesus Messias sitt fullbrakte frelsesverk.

Vi vender så tilbake til de tre kvinnene ved graven.

Han er ikke her, han er blitt reist opp

Kvinnene trodde med full overbevisning at Jesus Messias fortsatt lå i graven. Mer feil kunne de ikke ha tatt. Var det et sted Jesus Messias ikke var, så var det i graven. Englene sa: *"Han er ikke her, han er blitt reist opp."*

Guds Sønn og Messias kunne ikke bli i graven, for dødens makt kunne ikke holde på ham som var og er selve Livet. Guds Sønn kunne ikke bli i døden. Han hadde etter loven rett til liv. Han var syndfri og hadde derfor rett til evig liv og til å bli løst fra dødens forbannelse.

Men han måtte dø for deg som leser disse linjene. Han måtte om graven for deg. For det han gjorde var at han døde din død. Han smakte dødens gru for deg. Han døde for dine synder. Han lot Gud Fars vredesdom over all verdens synd, ramme seg slik at den ikke skulle ramme deg. Han frelste og berget deg. Han ble en lynavleder for deg slik at ikke Guds vredeslyn skulle ramme deg. Og han døde virkelig. Han var død, men se han lever. *"Han oppreiste Gud, idet han løste dødens veer. For det var umulig for døden å holde ham fast."* Apg 2,24

Jesus Messias sa selv: *"Derfor elsker Faderen meg, fordi jeg setter mitt liv til for at jeg skal ta det igjen. Ingen tar det fra meg, men jeg setter det til av meg selv. Jeg har makt til å sette det til, og jeg har makt til å ta det igjen. Dette budet fikk jeg av min Far."* Joh 10,17-18

Vårt budskap til den ugudelige

Vi har fått det samme budskapet som kvinnene og apostlene. Vi skal forkynne omvendelse og syndenes forlatelse ved troen på Jesus Messias til dem vi møter. Vi skal få si dem at Jesu frelsesverk er fullbrakt og alt skjedd som det var sagt på forhånd. Guds Ord er til å stole på og det stemmer fullkomment. Det som ble profetert, ble oppfylt.

Vi skal få be, arbeide for å forkynne det budskapet som åpner hjerter, øyner og forstand hos dem som vandrer i mørket. Vi

skal få forkynne frelsens budskap for den ugudelige, og så vil Jesus Messias åpne hjertet og forstanden ved sin Ånd.

Skriftene er åpne for hjerters øyner for oss som tror på Jesus Messias. Vi leser den åpne

Guds bok under vår vandring under en åpen himmel, der Gud Far smiler ned til oss.

God påske!

Jesu blod har uendelig verdi i Guds øyne

AV HANS ERIK NISSEN

“Når jeg ser blodet, vil jeg gå dere forbi.”

2 Mos 12,13.

Kjenner du spørsmålet: Hvordan vil det bli med meg på det siste? Du har kanskje besøkt en av dine på et pleiehjem, og da kan du ikke la være å tenke på om du også skal komme dit en dag.

Av og til tenker du vel også på om du kommer til å bli så psykisk svekket at du ikke lenger kan fatte noe. Det er underlig å se hvor lenge troen på Jesus og frelsen i ham kan være levende i et svekket sinn. Men for noen kommer den dagen da heller ikke Jesu navn blir hørt med gjenkjennelsens glede.

Eier jeg troen når jeg ikke lenger forstår noe?

Gud har svar til oss: “Når jeg ser blodet, vil jeg gå dere forbi.” Det Ordet ble oppfylt første gang, da Israel ble frelst fra dødsengelens hånd. Siden har det skjedd for hver eneste kristen som har levd livet under Jesu blod.

Din og min frelse er ikke avhengig av hva vi ser. Den avhenger av hva Gud ser. Han sier ikke at hvis vi ser blodet, vil han skåne oss for sitt ødeleggende slag. Det er ikke vi, men Gud som skal se blodet.

Jesu blod har uendelig verdi i Guds øyne. Når alt kommer til alt, er blodet det eneste han ser etter hos oss. Han ser ikke etter kreftene og evnene våre.

Israelittene var trygge i husene sine. Blodet vitnet for dem. Slik er det også for deg, som har din sak gjort opp med Gud. Jesu blod er din frikjennelse. Det som betyr noe, er ikke

det du greier, men det en annen har gjort i ditt sted.

At Gud alltid ser Jesu blod, gir ditt urolige hjerte hvile. Ikke noe av det vi kan gjøre, holder mål. Men Gud ser det rensende blodet når du tar din tilflukt til Jesus. Derfor vil hans hånd ikke ramme deg, men han vil holde sin velsignende hånd over deg.

Hvil i det Gud ser! La hans nåde være din eneste redning. Den holder i liv, i død og i evighet.

(Fra Andaktsboken “Ett er nødvendig” 3. nov. Lunde Forlag)

Golgata

Av Edin Holme

Golgata, du skjensels minne,
Golgata, du frelsens tinde, –
døpt med hatets sorte dåp,
lysende som verdens håp.

Stille, leser, mens du skuer
helvedes og himlens luer:
himplens kjærlighet den milde,
helveds hat det blinde, ville.

Hør, nå lyder hammerslag –!
Hult de gjennom luften drønner,
og det er som jorden stønner
under dem til denne dag.

Korset reises. Skarpt det tegner
seg mot himlens dype blå.
Mangens kinn ved synet blegner
mens de stirrer mørkt derpå.

Hør – fra mengdens hese struper
som fra selve helveds gruber
stiger brølet, hviner, skjærer
opp mot ham som korset bærer:
”Hill deg, konge! Helt, du store
som så mange storverk gjorde!
Hvorfor nå så rent forsagt?
Stig dog ned og vis din makt!
Hill deg, konge! Helt, du store!”

– Hvilke eviglange timer!
Endelig de første strimer
gir av lyset atter håp,
da et mektig, klangfullt rop
som musikk fra korset klinger:
”D e t e r f u l l b r a k t !”
Og en fred
som et vift av englevinger
senkes over fjellet ned.

I Getsemane

AV CARL FR. WISLØFF

Forsoningens hemmelighet

Hør nå hva han ber: Far, er det mulig, så la denne kalk gå meg forbi. Denne kalk – hva er meningen? Vi skjønner det nok. En kalk, et beger ble rakt ham for at han skulle tømme det. Det var en bitter drikk i dette beger. Her var straffen for alle våre synder. Her var Guds vredes dom over all ugudelighet fra syndefallets dag til tidenes ende. Her var gudsforlatthetens kval du og jeg skulle ha lidt (Gal 3:13). Dette var kalken Jesus måtte tømme.

Er det underlig at han ber om å få slippe? Nei, det er det ikke. Men vi fatter her med ærefrykt litt av forsoningens hemmelighet. Guds Sønn spurte i nød og kval om det ikke kunne finnes noen annen utvei. Men det var ingen annen mulighet. Denne kalk måtte han tømme, om vi skulle bli frelst. – Og så tok han den, og tømte den bitre drikk til siste dråpe. Lovet være hans navn! (...)

Getsemane-fortellingen gir et underlig lys over det under i Guds råd, at Jesus fullførte

sin frelsesgjerning alene. Det var ingen med ham. De sov i Getsemane, de kunne ikke våke en eneste time med ham. Ja, så skuffet var Jesus over dem i så måte at han omsider oppga å vekke dem og *“lot dem være”* (Mat 26,44). De hadde ingen hjelp å gi ham. Så vemodig!

Men det hindret ikke Jesus i å fullføre det han hadde begynt, til vår frelse. Disiplene sovnet gang på gang – men Jesus fortsatte å kjempe og be.

Til sist blir dette selve budskapet om Getsemane-natten. For det er evig sant og visst: *“Vi fór alle vill som får, vi vendte oss hver sin vei. Men Herren lot den skyld som lå på oss alle, ramme ham”* Jes 53,6.

(Fra boken *“Ordet om korset”*, Lunde Forlag 1973)

”DA GUD GREP INN”

”18 personer forteller sine vitnesbyrd”

En bok av Ove Eikje

Boka koster kr. 150 + porto.

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s. 31).

Byrden ble båret til Golgata

AV STEINAR HANDELAND

Vår gode broder Leif Solheim, Sødalstrioen og Leif Erik Hagen, Rett kurs, har sunget inn denne sangen med det evige budskapet om Golgata: Jesus er den eneste stedfortreder Gud kunne utvelge til Offerlammet! Ingen engler i himlene, ånder eller mennesker på jorden eller under jorden var fra evighet av den rene, hellige og uskyldige skapning som kunne påta seg det fullkomne offer som Jesus er! Sann Gud og sant menneske! Jesus kunne!

Ja, Jesus tok alt på seg og bar det opp på Golgata kors! Der utslettet han vårt skyldbrev for evig, eller som Kol 2,13-15 sier det: *“Gud gjorde oss levende med ham, idet han tilgav oss alle våre overtredelser, og utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud, det som gikk oss imot, og det tok han bort idet han naglet det til korset. Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til skue, ja, stilte de fram til spott og spe, idet han viste seg som seierherre over dem på korset.”*

Ja, sier Fil 2,5-11: *“Da han i sin ferd var funnet som et menneske, fornedret han seg selv, så han ble lydige inntil døden, ja korsets død. Derfor har og Gud høyt opphøyet ham og gitt ham det navn som er over alt navn! Så at i Jesu navn skal hvert kne bøye seg, og hver tunge bekjenne at Jesus Kristus er Herre til Gud Faders ære!”*

Det fantes intet betalingsmiddel i hele universet unntatt Jesu blod!

Den evige, hellige Gud krevde oppgjør for hver enkelt synder, for å kunne rettferdiggjøre den skyldige, ikke benåde, men rettferdiggjøre, og hva betyr dette bibelske uttrykket hos en rettferdig Gud? Jo, da passer det å bruke rektor Johannes Kvalheim på Tryggheim kr. v. s. på Nærbø sin illustrasjon som rektor, prest og sjelesørger: Sannheten om det store plassbytte.

Plassbytte

Gud kaller inn alle syndere som oss til oppgjør. Han sier: “Sett deg ved bordet og legg fram all din synd i tanke, ord og gjerninger! Du kan ikke unnlate noe, for jeg vet alt!” Når så synderen har kommet med alt, sitter han der med et skamfullt blikk og ser ned! Skyldig! Fortapt! Men så sier Gud: “Nå skal min elskede Sønn sette seg ved andre bordenden og legge alt sitt på bordet, alt hva han er, har gjort og skal gjøre framover!” Da trengs det en hel Bibel for å skildre hans guddommelighet, vet du!

Men så sier Gud: “Nå bytter dere plass! Du får alt hans, og Jesus tar alt ditt som sitt.”

Det er Guds gave, *“av nåde er dere frelst, ved tro, og det er ikke av dere selv!”* Ef 2,5-9.

Den gaven er Guds rettferdiggjørelses-gave og alle som tar imot alt Jesus er og har gjort for oss på Golgata, blir rettferdig av nåde for Jesu skyld! Rom 4,25: *“Han ble gitt for våre overtredelser og oppreist til vår rettferdiggjørelse.”* 1 Kor 1,30: *“Av Gud er dere i Kristus Jesus, som er blitt oss visdom fra Gud og rettferdighet og helliggjørelse og forløsning!”* Slik er gaven!

“Det store plassbytte” vil Gud gi til alle! Han viser til Jesu blod som ble båret inn på nådestolens i det himmelske tabernakel, Heb 9,11-14. Det er Gud som etter Jesu fullbrakte frelsesverk kan rettferdiggjøre enhver synder som kommer, ja, nettopp *“derfor kan han fullkommen frelse dem som kommer til Gud ved ham, da han alltid lever til å gå i forbønn for dem.”* Heb 7,25.

“Alt dette er av Gud, som forlikte oss med seg selv ved Kristus og gav oss forlikelsens tjeneste, fordi Gud i Kristus Jesus forlikte verden med seg selv, så han ikke tilregner dem deres overtredelser og har nedlagt i oss ordet om forlikelsen. Jesus, som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at vi i ham skal bli rettferdige for Gud!” 2 Kor 5,17-21. Når Gud har rettferdiggjort en synder,

går han fra det rettsoppgjøret så tilgitt at han er som et menneske som aldri har syndet, fullkomment frelst og fri, mens den “benådede” er frikjent, men like skyldig i sine handlinger og synd. Derfor er det så underfullt at Gud rettferdiggjør syndere for Jesu offers skyld! Han ble vår stedfortreder og tok dommen og straffen vår på seg sier den store evangelisten i GT i profeten Jesaja 53.

Jeg kan aldri glemme stedet Golgata!

Jesus gråt! Luk 19,41-44 og Joh 11,35: Menneskesønnen gråt!!!

Har du merket deg dette skriftsted, som på gresk heter Jesus klaio! = “Jesus hulkegråt!” Slik var hans hjertelag og sinn: Fil 2,5-11.

Hva fikk himmelens majestet, universets skaper til å gråte?

Det var Jerusalems blinde hat og harde trass mot hans kjærlighet! Det var Faderens nød for syndere! Han som hadde sendt sin enbårne Sønn til dette øyeblikk, men det var forgyves! Forgjeves fordi jødefolket ble forført av sine ledere til å stå Jesus imot. Bak det hele lå Satans besettelse av Judas og hele det religiøse lederskap: Da for djevelen i ham og han solgte sin Mester for 30 sølvpenge, slavelønnen! Luk 22,5. Jesus visste alt!

Hvorfor nevner jeg det da?

For å vise deg kontrasten yppersteprestene, Israels ledere, sanhedrinet sin verdsettelse av Jesus, til den motsetning vi leser at han, Guds Sønn hadde Faderen framstiller sin Sønn, “herlighetens Herre”, sier 1 Kor 2,7-10. Hadde de skjont hvem han var, ville de aldri ha korsfesta ham! Kol 1,15-23.

Vet du hvordan det går med disse hatefulle personer: Se Åp 1,7 (Se = “opplev”) “Se, han kommer med skyene, og hvert øye skal se Ham, Også de som har gjennomstunget ham!” Alle i hver sin oppstandelse sier 1 Kor 15,23 “Alle

jordens slekter skal gråte sårt over ham. Ja, amen!”

Ingen sjel er borte, selv om de har brent kroppen opp til aske og strør den på havet eller fra høye fjell, og tror at Jesus aldri finner dem igjen til dom! For noen forvirra skapninger?

Skulle det være noe for Gud som gav oss ånden å kalle fram hver skapning, som med Lasarus, som Jesus kalt ut fra Paradisavdelingen i Dødsriket da han ropte: “Lasarus, kom ut!” Bare han kom ut!

Men en dag skal alle jordens slekter møte han, måtte bøye kne og måtte bekjenne: Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære!

For en ære å få bøye kne den dag og tilbe Jesus, og få si: Takk min Frelser og Herre! Da ser jeg for meg Åp 5,9. Hvem venter religionene på? Jo, en Messias. Ja, det gjør 1,7 milliarder muslimer: Kan tro de skal måpe når Jesus kommer, 2 Tess 1,7-10. 1 milliard hinduer: Kan tro de skal glane når Jesus kommer? Det kommer til å bli dødsstille, de ser hans makt og herlighet!

Vi kristne, alle katolske medregnet, utgjør ca. 2,5 milliarder, og siden det i dag er ca. 8,5 milliarder mennesker på jorden, skal også den siste gruppa på ca. 3 milliarder med religioner, ateister, kommunister, maoister og animister måtte bøye kne og bekjenne at Jesus er Herre, Guds veldig Sønn! For en dag når alle får se Jesus i hans virkelige Herskers skikkelse! For en Herre, Konge og Gudesønn som da åpenbarer seg! Hvis noen protesterer kan han vise dem sine naglemerker fra korset!

Alle må godta Jesus! Alle må slå sitt øye skamfullt ned, Rom 2 og 3. Faderens vilje, offer og lidelse! Den andre side ved korset er Faderens vilje og lidelse:

Nå skal Guds frelsesplan gjennomføres: Han sendte sin sønn. Men i Rom 8,31-39 ser vi hva Faderen ville med korset. For korsets evangelium vitner om Faderens kjærlighet.

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

Faderens kjærlighet

Han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav han for oss alle, hvorledes skal han kunne annet enn gi oss alle ting med Ham! Hvem vil anklage Guds utvalgte? Gud er den som rettferdiggjør, hvem er den som fordømmer? Kristus er den som er død, ja, hva mere er, som også er oppstanden, som også er ved Guds høyre hånd, som også går i forbønn for oss, hvem kan da skille oss fra Kristi kjærlighet?"

"Han som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at vi i Ham skal bli rett-ferdige for Gud." 2 Kor 5, 21.

Han ble gjort skyldig, *"det behaget Herren å knuse ham"*, sier evangelisten i GT, profeten Jesaja 53,10-11: "Fordi hans sjel har hatt møye, skal han se at Herrens vilje har hatt framgang ved hans offer, og mettes!" Han var lydig inntil døden! Ja, korsets død, endog i hele for-soningen!

Slik er Jesu Kristi sinnelag, han ofret alt for oss, deg og meg! Heb 12,1fg. Korsets smerte var han ytre lidelser, men å bli gjort til synd av Gud for å redde oss, det var Sønnens indre smerte, det hadde han aldri opplevd før:

"Å, hvor jeg gruer til den er fullført", sa Offerlammet!

Luk 12,50. Være lydig inntil døden mot den evige frelsesplan han la i treenigheten fra før verdens grunnvoll ble lagt, sier Ef 1,4.

For det første forlot Gud han som sin Far på korset, *"Han var lydig inntil døden! Ja, korsets død"*, endog i hele forsoningen!

"Solen ble formørket, og forhenget i tempelet revnet midt etter. Og Jesus ropte med høy røst." *"Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forlatt meg!"* Aldri hadde Sønnen smakt det!

Jesus siterte kanskje hele Salme 22 på koset, tenker Øivind Andersen seg! For da Jesus tok på seg all verdens synd og dom og gikk til korset, ble han den skyldige stedfortreder, og fikk smake hva Helvetet er.

Det er i en evighet å være forlatt av Gud, aldri mer få leve i hans godhet! Det var Jesus villig å ta for oss, så vi i stedet kan få Faderens

godhet i all evighet, for Jesus ufattelige offers skyld! **Halleluja!!**

Derfor er det ikke oppkommet i noe menneskets forstand å få se inn i Guds godhet, i alt hva Jesus har beredt for alle sine i all framtid! Ufattelig Seier! Det er den korsfestedes triumf og den glede han brakte Faderen da har bar sitt hellige blod til det himmelske tabernakel i Himmelen og fant en evig forløsning hos Gud, som godkjente alt Sønnen hadde gjort! Derfor ble han oppreist til vår rettferdiggjørelse av Gud: Alt var fullbrakt!

Forsoneren æres for evig!

I all evighet kan Gud vise til det fullkomne offer av Jesus og frikjenne alle syndere som kommer til Gud ved Jesus! Heb 7,25 til 9.-10. kap.

Vil du ta din tilflukt til dette blod, så kan jeg frikjenne deg for alltid og evig! Les igjen Åp 5,8-10, og pris Ham! For et budskap Gud sier skal lyde der i himlen, v. 9: Verdig er du til å åpne boken og åpne seglene på den, fordi Skriften uavbrudt vitner: Fil 2,1-5.

Jesus ble slaktet og med sitt blod kjøpte oss til Gud av hver stamme og tunge og folk og ætt (skal DU være der og tilbe Jesus)? Ja, han så fram til lønnen (alle frelste syndere) for sine grusomme timer da han ble slaktet på korset og fikk all vår straff! Når vi er hjemme i himmelen og ser og forstår hva vi er berget ifra, da skal vi hoppe som gjøkølver i yr glede,

"Normløst"

"Hvordan radikal kjønnssteori erobret Norge"

En bok av Kjell Skartveit

Boka koster kr. 350 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31).

før vi går til han for å synge den nye sangen: *“Verdig er Lammet – verdig er Lammet – verdig er Lammet!”*

Slik æret alle millioner engler, frelste syndere, og hver eneste skapning i hele universet Jesus, Menneskesønnen, Forsoneren, Frelseren! Slik ærer Faderen han som æres bør! Han opphøyet sin Sønn! Ingen andre, bare Sønnen, fordi han var villig å ofre seg for syndere!

Fra oppgjøret med Satan i Matt 4, der Jesus tilbys all verdens herlighet, og fristes til å gå utenom korset, ser vi at kursen legges rett mot Golgata! Han gav alt for å frelse oss!

Han måtte til Golgata!

For han ville frelse syndere, så han fikk åndelige søstre og brødre å dele alt med! Nå var de fri fra dommen, hadde fått evig liv, de skulle nyte det evige barnekåret, trives i et herliggjort legeme, og arve alt med Jesus!

For en nåde det er å være frelst av Jesus! Ef 2, 8.

Og hør på Alvoret i hva evangeliet så sier:

Deres øyne skal en dag møte igjen Jesu øyne, sier Ap 1,7.

Hvordan? Gud har gitt Jesus hele dommen! Ap.gj. 17, 30-31.

Regnskapetsdag

Jøde og hedning, stakkars folk.

Men noe slapp de å svare for: Jesu knuste ben! De korsfestede måtte for å puste, ta i med ben og armer for hver åndedrag! Slik det står skrevet i Joh 19,31-37. Stor betydning og sterkt bevitnet fra GT: *“Intet ben skal brytes på ham!”* 2 Mos 12,46: *“Lammet!”* Og Sak 12,10: *“De skal skue opp til meg som de har gjennomstunget!”*

Og så vitner skriften:

“En av stridsmennene stakk ham i siden med et spyd, og straks kom det ut blod og vann.” Joh 19. Slik er det når et hjerte brister og spydet gikk inn på venstre side og traff hans hjertepose i hans døde hjerte. For det var

Himmelens bevis på at Jesus hadde alt ofret sitt liv: Han gav selv sitt liv, ingen tok livet hans! Da kom beviset fram: Blod og vann rant ut, sier Skriften. Døden var alt inntruffet. Han bukket mot døden og ofret sitt liv for oss!

Ingen måtte henge på et kors i påsken i Israel, for da ble folk og land urent! Pilatus gikk med på å ta han ned av korset. Den rike Josef fra Arimatea og rådsherren Nikodemus fikk ta ham ned.

Så steg det fram to menn til på Golgata: Joh 19,38-42. To gjenfødte troende brødre, den ene med en nyhogget grav som ingen hadde ligget i. For at Jesus ikke skulle bli uren ved at hans legeme skulle bli kastet i Hinnoms dal blandt søppelet, så ordnet Gud med begravelsen.

Nikodemus hadde med seg 100 pund myrra og aloe og før de rullet stenen for døren, smurte de Jesu sønderslåtte legeme inn med salven i et linklede og hadde svatteduken rundt hans blodige hode, med kjærlige hender, vær du sikker det ble noen sukk til Gud, som noye hadde planlagt alt!

Gud er rettferdig i alt han gjør, intet brist i hans frelsesverk! Ingen kan anklage vår Fader og Sønnen for å være uærlig i noe! Alt er fullkomment! Alt er fullkomment gjort, alle sin munn er lukket!

Seieren

Seieren er: Gud reiste Jesus opp fra de døde fordi han var totalt uskyldig og døden hadde ingen rett til å holde han. Derfor oppstod Jesus, den hellige, uskyldige, rene gudesønn, han reiste Gud opp og tok han ut fra de døde, til å være vår evige rettferdighet og frelse! Så derfor rettferdiggjør Gud hvem han vil, i det de tror på Jesus og elsker hans navn! Jesu forsoning er fullkommen for tid og evighet.

Amen!

Mitt eget Getsemane

AV FREDRIK WISLØFF

“Undre dere ikke over den ild som kommer over eder til prøvelse, som om det hendte dere noe underlig” 1 Pet 4,12.

Når jeg får øye på denne innside ved Jesu Getsemane-kamp, som vi betraktet i går, da kastes et lys tilbake også på menneskets lidelse og dens verdi i Guds øyne: Heller ikke for mennesket kommer det an på hvor meget det lider, men hvordan det lider.

Ethvert menneske har sitt Golgata, om vi tør bruke så stort og hellig et navn på vårt eget lille offeralter. Et hvert liv som leves, har sin lidelseshistorie – noen så alle ser det og vet om det, andre i det skjulte – noe ved ytre trengsler og lidelser, andre ved indre kamper og vanskeligheter. Lidelsen kommer til verdens barn og til Guds barn. Den er ikke til å stenge ute; banker den på døren, venter den ikke på et “kom inn”, for så ville den alltid bli stående utenfor. Den kommer ukalt og uvelkommen, men den kommer.

Men skal dette Golgata bli det for oss som det var tenkt til, må vi først ha vårt Getsemane. Om lidelsen skal bli oss til velsignelse eller forbannelse, avhenger av om vi har kjempet vår Getsemane-kamp, og seiret! Spørsmålet, som her enten feller meg eller reiser meg, er dette: Går jeg inn i lidelsen med den bøyede vilje, med det lydige sinn?

Jeg kan bringe de største offer, ja gi bort alt hva jeg eier – hvis dette ikke er i orden, er jeg intet.

Ja, jeg kan gå som Guds martyr på et flammende bål – hvis ikke det er det rette sinn som driver meg, er min død ikke mer verd enn den ubotferdige røvers død på Golgata (1 Kor 13).

Men har jeg lært det lydige sinn, – kan jeg med et sant hjerte be denne Jesu bønn: Far, skjå ikke min vilje, men din – da er mitt liv kommet inn i et annet plan, da er alle trengsler og lidelser blitt Guds tjenere for mitt eget vel;

forkledde engler som bare overøser meg med godt. Da kan ingen trengsel eller angst skade meg – for alle ting tener meg til gode når jeg elsker Gud (Rom 8,28).

Men er det slik, da er det ikke så underlig at trengselen kommer. Måtte han som var Guds Sønn, lære lydighet av det han led, kan jeg da vente at min lydighets vei kan være uten lidelse? Var hans eksamen svær, kan jeg da vente at min skal være lett?

“I elskede, undre eder ikke over den ild som kommer over eder til prøvelse, som om det hendte eder noe underlig (for det er jo ikke noe underlig, vil Peter si; som Han, så I)! I samme monn som I har del i Kristi lidelser, skal I glede eder” (1 Pet 4,12-13).

“Min sønn! akt ikke Herrens tuktt ringe, og bli ikke motløs når du refses av ham; for den Herren elsker, den tukter han, og han hudstryker hver sønn som han tar seg av. Det er for tukstens skyld at I tåler lidelser” Heb 12,5 flg.

Lidelsen for Kristus hadde i Getsemane dette mål: å fullende ham i lydighet. Lidelsen har for oss det samme mål. Om du vet at lidelsen venter deg, eller kan hende at du allerede nå er midt inne i trengselen, da har du ett å gjøre: gå inn i ditt lønnkammer og kjemp ut med Gud! Det du trenger, er et Getsemane; og gi ikke opp i kampen, før du ikke bare med dine lepper, men med hele ditt hjerte er ganske overlatt i Guds vilje og kan be: Far, ikke som jeg vil, men som du vil! Da har din lidelse tapt sin brodd. Da skal også du få kraft til å gå din lidelsesvei til ende.

Først når du har seiret i din Getsemane-kamp, vil ditt Golgatas offeralter bli deg til velsignelse.

(Fra “Med Ham til Golgata” Indremisjonsforlaget 1951)

Jesu angst i Getsemane og den kristnes anfektelse

AV HENRIC STAXÄNG

”Og han slet seg fra dem, omtrent så langt som et steinkast. Der falt han på kne, ba og sa: Far, om du vil, så la dette begeret gå meg forbi! Men la ikke min vilje skje, bare din.” Luk 22,41-42.

Nå var stunden kommet. Ondskapens makter gjorde seg rede til å gripe og drepe Jesus, Guds sønn. Det var i egentlig forstand Gud selv som skulle ofre sin Sønn. *”Men det behaget Herren å knuse ham.”* (Jes 53,10)

Jesus ble i Getsemane stilt innfor Guds domstol. Den lidelseskalk som Jesus skulle ta imot var fylt av helvetets redsler. Alle synder ble Jesu synder. Den uskyldige ble den skyldige. Jesus kom inn i den aller dypeste angst – inn under Guds vrede og dom. Guds straff for vår synd skulle siden ramme Jesus på Golgata kors, der han ropte ut: *”Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?”* Matt 27,46.

Her i Getsemane ble angsten så dyp for Jesus at han svettet blod. Midt inne i Getsemanes lidelse, sa Jesus i sin bønn: *”Far, om du vil, så la dette begeret gå meg forbi!”* Luk 22,42. Tenk at Jesu Getsemanekamp var så hard at han ba om at lidelseskalken skulle tas ifra ham. Deretter ba Jesus: *”Men la ikke min vilje skje, bare din.”* Jesus bestod prøven. I Fil 2,7-9 leser vi om hvordan Jesus bestod prøven og ble opphøyet: *”Og da han i sin ferd var funnet som et menneske, fornedret han seg selv og ble lydig til døden – ja, døden på korset. Derfor har òg Gud høyt opphøyet ham og gitt ham det navnet som er over alle navn.”*

Også i dag kan en Jesu venn komme i angst og kjenne på anfektelsens mørke. Ikke på grunn av en stedfortreders lidelse, slik det var med Jesus, men på grunn av sin egen synd. Alle Jesu sanne venner har det til felles at de ikke kan klare seg uten Guds ord og Guds nåde i sitt daglige liv, selv om de også kan kjenne på en treghet til Ordet. De unnskylder og forsvarer ikke sine synder. De gir Ordet rett når Gud

peker på deres synder. De vil ikke følge med strømmen, men de vil vandre i Jesu fotspor. De vil leve etter Guds vilje.

Gjennom Guds Ånds opplysning får de kjenne hvor onde, urene, lite åndelige og splittet deres hjerter er. De har hver sin gamle natur, kjødet. Deres nye natur, Ånden, som de fikk gjennom troen, strider mot den gamle naturen, kjødet. Du undrer: *”Men strider jeg virkelig mot synden? Angrer jeg virkelig synden? Jeg kan jo ikke kontrollere mine syndige tanker. De samme syndige tankene kommer igjen, gang på gang. Jeg faller og forgår meg. Jeg kan ikke tro, for det er så mye som går på skjeve i mitt hjerte og liv. Så har jeg de spesielle fallene i synd som gjør at jeg mister frimodigheten. Finnes det nåde for meg?”* Svar: Akkurat dette viser at du er helt fortaapt i deg selv. Du behøver Jesus. Du undrer: *”Men hvordan skal jeg vite at jeg har tatt imot Jesus? Jeg er redd for at det bare er teori med min kristendom.”* Svar: Det finnes ingenting som bærer eller holder hos deg, men Guds ords løfter har bærekraft. Bibelens løftesord holder, selv om din kristendom ikke holder. Du blir aldri fornøyd med din anger over synden, men formålet er å drive deg til Kristus og få deg til å stanse ved noen løftesord i Bibelen. Der ved løftene – der har du kilden og hvilen. Stanser du hos Kristus, hos løftene i Ordet – da er det Faderen som ved sin Ånd drar deg til Sønnen. Hos Sønnen finnes liv, selv om du ikke kjenner noe liv. Du har rett til å få være et Guds barn, ikke på grunn av at du opplever Guds ord som levende, men på grunn av at Jesus døde på korset i ditt sted.

Vi skal nevne to løfter fra Bibelen som har blitt mange anfektete til trøst og som de ofte har vendt tilbake til. Først fra Jesaja 43,24-25. Der sier Herren: *”Du har bare trellbundet meg med dine synder, og plaget meg med dine misgjerninger. Jeg, jeg er den som utsletter*

dine misgjerninger for min skyld, og dine synder kommer jeg ikke i hu.”

Ja, du får i bønnen fortelle akkurat hvordan du har det og nevne syndene dine ved navn, også dine syndige tanker får du nevne ved navn for Herren, og de synder som du ikke husker. Så får du begrunne med for eksempel løftesordet fra profeten Jesaja. Hvordan det enn føles, så får du ta Herren på hans ord. Å tro – det er å ta Herren på ordet, hvordan det enn føles. Ja, som Luther sier: ”Å tro det er å gripe om et løftesord når det kjennes som mest fortvilet.” Hva sier nå Herren i dette løftesordet fra Jesaja? Jo, at Herren for sin egen skyld stryker ut dine overtredelser. Altså ikke på grunn av noen kvalitet

eller opplevelse hos deg selv, men bare for sin egen skyld stryker Herren ut dine overtredelser. Løftet sier også at dine synder kommer Herren ikke mer i hu.

Til sist et annet ord: ”*Jesu, hans Sønnns blod rensar oss fra all synd.*” 1 Joh 1,7. Ta Herren på ordet! Tro det som det står og du har det som det står. Jeg vil slutte med et sitat fra Hans Erik Nissens siste andaktsbok Livets seierskrans (111 korte andakter): ”*Blodets renselse er fullkommen. Ingen synd eller flekk blir tilbake når du er berørt av Jesu Kristi blod. Det er soning for alle dine synder.*”

Hold ut!

AV GUNNAR HOLTH

Sangen som siteres nedenfor, var sunget ofte før. I min ungdom hørte jeg den. Teksten festet seg.

Jeg har siden nynet en del på disse versa.

Forfatteren er frelsesoffiseren og poeten Henry Albert Tandberg (1871-1959).

Vi har flere sanger av han i Sangboka – og i den nye Sangboka, utgitt av Norges Bibelkirke.

Mange har kjempet og fullført løpet.

Ole Brattekaas synger slik:

Vi må heve vårt blikk dit hvor Frelseren gikk,
dit hvor synder og sorger ei når.

Vi må videre frem, vi må følge med dem
som alt hjemme i herlighet står.

Her er teksten av Tandberg – noe revidert:

Guds kriger hold ut inntil seiren du får.
Se talløse skarer ved målet alt står.
Se skaren av vitner som gikk samme vei.
Hva Gud var for dem vil han være for deg.

Kor: Hvitkledde kor,
skare så stor.

Helgener, martyrer
som før stred på jord.

Det taler til oss som i striden enn står:
Å, kjemp og hold ut inntil kronen du får!

Det nye Jerusalem skinnende er.
Apostler, profeter, hver hellig er der.
Omkring oss er skaren en strålende leir.
Vår Jesus går med og han ber for vår seir.

Hold ut, kjære venn, selv om striden blir hård,
om fåfengt det synes, om ensom du står.
Se veldige makter i striden går frem,
husk at det er flere med oss enn med dem!

Hva enn du må lide så ta det med tål!
Du glemmer det alt når du frelst er i mål.
For intet du regner de skrammer du får
mot seierens pris, når der hjemme du står!

Se ei på de andre, hva angår det deg
om de synes vandre en lettere vei.
Se du kun på Jesus, igjen og igjen
og gjennomkjemp kampen og løpet fullend.

Jesu død på korset

AV OLAV HERMOD KYDLAND

“... *fornedret han seg selv og ble lydlig til døden – ja, døden på korset*” Fil 2,8.

Det største som har skjedd i universets historie er at Guds enbårne Sønn, den annen person i guddommen, kom til jord. Han ble kjød, menneske, født av jomfru Maria i Davids stad, Betlehem. Han var sann Gud og sant menneske. Jesus kom for å frelse hele menneskeslekten fra synd og misgjerninger. Da vår representant, Adam, falt, førte det til at hele menneskeslekten falt i synd.

Hva ville så Gud gjøre? Hans kjærlighet til menneskene viste seg klart, som Joh 3,16 vitner om: “For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortales, men ha evig liv.”

Guds kjærlighet til menneskeheten var så inderlig og så stor at han “ofret” sin egen Sønn for å frelse den enkelte, som han hadde skapt.

Etter ca. 3 års virke, hvor Jesus forkynte at Guds rike var kommet nær, ble han anklaget og dømt til døden som en gudsbespøtter, opprører og forbryter. Han gikk via dolorosa til Golgata. Her ble Guds Sønn, Menneskesønnen, som alt er skapt til, naglet til et kors av hedenske menn. Han var lydlig mot sin Far og lot seg korsfeste, den verste og mest forsmadelige måten å dø på. En filosof har sagt om denne død: “Å dø lem for lem”.

Tenk hvilken angst, lidelse og skam det var å bli korsfestet, med mange tilskuere i solsteken og med alle slags insekter, og nattens villdyr som brølte etter sitt bytte. Å bli korsfestet var umenneskelig, forferdelig og grusomt.

Men Jesus var lydlig til døden, korsets død, for å frelse verdens mennesker.

Han bar alle verdens synder på seg, sonet dem og døde en stedfortredende død for at ikke jeg og du, som har tatt vår tilflukt til ham, måtte dø en evig død under Guds vrede og dom.

Men mange mennesker tar anstøt av dette budskapet. Det er en dårskap for dem. At en jøde, som ble hengt på et kors, skulle være Guds enbårne Sønn, er latterlig for mange. En dårskap. Tidsåndens fornuft kan ikke tåle denne lære.. Gud brukte et kors, et henrettelsesmiddel, i sin frelsesplan. Og en oppstandelse.

Dette er uhørt blant ikke-troende mennesker. De forstår ikke noe av dette. Bare ved Den hellige ånd kan et menneske erkjenne og akseptere at dette er Guds guddommelige frelsesplan.

Gud kunne ikke se på at hele menneskeslekten gikk fortales, derfor satte han i gang sin redningsplan for å frelse den. Apostelen sier i Kol 1,13-14: “*Han er den som fridde oss ut av mørkets makt og satte oss over i sin elskedes Sønns rike. I ham har vi forløsningen, syndenes forlatelse.*”

Enhver som tar imot evangeliet og lar seg døpe, blir rettferdiggjort og født på ny for å leve i “*Guds elskedes Sønns rike*”. Etter en tid, kort eller forholdsvis lang, ved Guds ledelse, tar han den enkelte troende opp i herlighet. (Se Salme 73,24!) Med herliggjorde legemer, fortsetter Guds barn å leve i “*Guds Sønns rike*” til evig tid.

Edin Holme skriver så fint om korset i nr. 248 i Sangboken:

Ditt kors, o Krist, ble verdens sol,
dets lys ei grenser kjenner,
ditt kors, o Krist ble ærens stol,
der livets lue brenner.

La slukkes alle lys på jord.
La stenges alle veie!
Den som har funnet korsets spor,
har evig nok i eie.
(Vers 1 og 5)

Judas Iskariot – et stort spørsmålstegn?

AV KJELL DAHLENE

På en dramatisk måte brytes lys i mørke i beretningene om det som skjedde i påsken. Ondskapens åndehær stiller med hele sitt våpenarsenal. Ondskapen fyrste møter sin overmann. Jesus kaster ham ut ved å gjøre alle hans krav og råderetten over mennesker til intet. Joh 13,31.

Men midt inn i dette dramaet møter vi en av Jesu disipler. Han heter Judas. I de fleste sammenhenger hvor Jesus var involvert, hører vi lite til ham. Men denne siste påsken stiger han fram som en sentral person med sitt spesielle forhold til Jesus. Mange stiller mange spørsmål om hensikt og bakgrunnen for hans gjerning. Skal vi forstå dette må Skriften gi oss svaret.

Judas får et stedsnavn knyttet til navnet sitt – Iskariot. Noen hevder at Iskariot lå i Efraim ikke langt fra Sjilo i Samaria. Men de fleste knytter ham til stedet Keriot, sør i Juda. I så fall er han den eneste av Jesu disipler som vi vet om, som kom fra Juda. Faren hans het Simon. Joh 13,2. Antakelig var også Judas i kretsen rundt døperen Johannes.

Jesus kalte Judas.

Ingen av Jesu disipler søkte om å bli det. Alle ble de kalt av Jesus. Blant disse som ble kalt, var Judas. Matt 10,1-4. Han ble kalt inn i den indre kretsen rundt Jesus. De tolv. Ingen fikk oppleve å lære så mye som dem.

Jesu gav dem sin egen autoritet. I hans navn

”Vekkelse og villfarelse.”

Denne boken er et grundig oppgjør med trosforkynnelse slik den har oppstått i USA og vunnet innflytelse også i Norge.

I de ulike menighetene prget av herlighets-teologi kan en høre store ord, glitrende visjoner og klare løfter om Guds helberdelse, velsignelse og kraft. Mange unge har latt seg begeistre. – Men jeg er redd for at dersom de blir i bevegelsen og går inn for å lære det som undervisningene, bøker og kassetter byr dem, vil de bli ført bort fra Bibelens Jesus Kristus, skriver Geir Harald Johannessen

I denne utgaven av boken er det føyd til et avsnitt om den såkalte “Torontovekkelsen.”

Geir Harald Johannessen har vært sokneprest i Rolvsøy, Fredrikstad. Han har utgitt flere bøker. Boken er trykt i 2022.

Boka koster kr. 200,- Vipps til 48381008 med din adressen, så vil boken bli sendt til deg.

skulle de forkynne Guds rike, helbrede syke, drive ut onde ånder og andre plager. Luk 9,1.

Et spørsmål reiser seg. Kunne Judas med sitt liv gjøre tegn og under i Jesu navn? Skriften gjør ikke noe unntak for ham. Makten lå ikke hos disiplene, men i Jesu navn. Disiplene opplevde at mennesker som ikke hørte dem til, drev ut onde ånder i Jesu navn. Mark 9,38-40. Jesus forteller at på dommens dag er det mange som skal si til ham at de forkynte og drev ut onde ånder i Jesu navn. Men han vil ikke kjennes ved dem. Matt 7,22-23.

Utskilt blant de tolv

Selv om Judas er blant de tolv, står han alltid i en særstilling. Han nevnes sist av alle disiplene, og det blir føyd til – som forrådde ham eller lignende. Matt 10,4, Mark 3,19, Luk 6,16. Hos Johannes leser vi: *“Har jeg ikke utvalgt dere tolv? Og en av dere er en djevel. Han talte om Judas, Simon Iskariots sønn. For det var han som skulle forråde ham, enda han var en av de tolv.”* Joh 6,70-71.

Jesus visst hva han gjorde da han kalte Judas.

Jesus kjente Judas til bunns. Ingen sider ved hans personlighet, liv og ferd var ukjent for Jesus. Han visste alt om ham. De andre disiplene fikk også erfare det i Jesu selskap.

“Men Jesus selv betrodde seg ikke til dem, fordi han kjente alle, og fordi han ikke trengte til at noen skulle vitne om et menneske. For selv visste han hva som bodde i mennesket.” Joh 2,24-25.

Syndene som Judas levde i, kjente han inderlig godt. Derfor skiller Jesus så radikalt mellom Judas og de andre disiplene. Jesus hadde omsorg for de fattige og lærte disiplene det samme. Men hos Judas ble dette bare et dekke. De fattige lå ham ikke på hjerte. Joh 12,6.

Jesus betrodde Judas å forvalte pengene deres.

Det ligger en hemmelighet i dette. Jesus visste at Judas var en tyv, men hvorfor betrodde han både inntektene og utgiftene til han? Hvorfor skulle han skjøtte deres felles finanser? Jesu visste at han var uredelig, mens disiplene hans synes ikke å ha vært klar over det. Judas var flink til å skjule sine synder. Men Jesus så dem.

Betrodde Jesus kassen til Judas for å hjelpe ham til å seire over sine svakheter og sitt hykleri? I så fall ble det en snublestein for ham. Han syntes at han lyktes med sine skjulte synder, sine dristige løgner og med å kamuflere sitt sanne jeg. Men så hadde han også en dyktig læremester i djevelen selv, – løgnens far og den listige slange. Likevel skal vi vite at den som prøver å lure Gud, lurer seg selv. Det fikk Judas erfare, og slik ender også djevelen.

Jesus valg av Judas var et bevisst valg. Han valgte Judas fordi han skulle forråde ham!

“For Jesus visste fra begynnelsen hvem det var som ikke trodde, og hvem det var som skulle forråde ham.” Joh 6,64.

Hvem skulle føre Jesus i døden?

Yppersteprestene og folkets ledere hadde

INDIA-HJELP TIL JUNGELSKOLEN

Kan noen hjelpe oss med en skole og et hospital i Anantagrir-jungelen? 1200 analfabete barn, 45 stammer.

Takk for gaven på Vipps: 712003.

Bank 3030.38.96194, sendes til: Jungel Aid BA India.

Ingrid/Steinar Handeland, Hovsheradvn 484, 4462 Hovsherad.

mislykkes i sine forsøk på å ta livet av Jesus. Hans tid var ennå ikke kommet. Men denne siste påsken var Jesu øyne vendt mot Jerusalem, og han taler åpent om at han skal lide og dø. Matt 16,21. Yppersteprestene ønsket det, men var handlingslammet. Luk 22,2. De ønsket ikke at det skulle skje på høytiden. Mark 14,2.

Tilbake stod en som Jesus hadde kalt og fra evighet bestemt til det. Judas Iskariot, forræderen – en av de tolv. Det mest utenkelige av alt.

Jesus visste fra begynnelsen at Judas “var en djevel”, gjennomskuet fra første stund. Men hva betydde det at han var en djevel. Han var ikke selve djevelen, men hans utsending og fremmet hans gjerning. Derfor kunne Peter bli tiltalt som Satan når han fristet Jesus til å gå bort fra korsveien. Fordekt vandret Judas sammen med Jesu disipler. Ingen fattet noen mistanke til ham.

Men nå slo den guddommelige klokke de avgjørende slag. Tidspunktet Faderen hadde fastsatt av sin egen makt. Det er hans plan som utføres. Djevelen trer inn på arenaen etter Guds tillatelse. Det skjer i forkant av påskehøytiden.

Judas blir tvunget til å vise sitt sanne ansikt. Det skjer nå ... *“Det nærmet seg nå de usyrede brøds høytid, som blir kalt påske. Da for Satan inn i Judas, med tilnavnet Iskariot, ...”*. Luk 22,1-3.

Da fór Satan inn i ham

To ganger står dette. Hva betyr det?

Judas hadde hatt forbindelse med djevelen hele den tiden han vandret sammen med Jesus. Vi vet at han var en tyv og med tyveri følger løgner. Djevelen er løgnens far.

At Satan fór inn i Judas betyr nok at han tok herredømme over livet hans og hendelsene som

Heftet "Når han kommer"

Heftet "Når han kommer" ble utgitt i 1971 på norsk. Originalens tittel er: "Når han kommer". Det er den svenske teolog og bibeloversetter David Hedegård (1891–1971) som har skrevet det.

Det er kommet på norsk i serien Lundes småskrifter hvor Lunde og Co's Forlag har copyright.

Stiftelsen På Bibelens Grunn har nå fått tillatelse fra forlaghuset Lunde A/S til å trykke opp heftet på nytt.

I dette heftet tar David Hedegård for seg forskjellige og aktuelle tema angående utviklingen i naturlig, samfunnsliv og i kirken.

Heftet er gratis, men Stiftelsen På Bibelens Grunn er taknemlig for gaver til sitt arbeid.

Heftet kan bestilles hos Bibelsk Tros kassetjeneste. Se kontaktinfo side 31.

Ved sending via post betales porto av mottaker!

fulgte. Ledet av Satan tok han kontakt med yppersteprestene og de ledende i folket. Det var et kjærkomment besøk. Endelig så de muligheten til å kvitte seg med Jesus som de hadde ønsket lenge. Pengemotivet hørte sikkert med. Men det står ikke at Judas krevde penger, men at de ble enige om å gi ham det. Fra da av søkte Judas en anledning til å forråde Jesus og overgi ham til yppersteprestene.

Påskemåltidet

Judas finner ikke den rette anledningen de første dagene. Dagen for påskemåltidet kommer. Alle Jesu disipler er samlet og spiser.

“De holdt da måltid. Djevelen hadde allerede inngitt i hjertet til Judas, sønn av Simon Iskariot, at han skulle forråde ham.” Joh 13,2.

Sterkt preget av kraftige følelser, sier Jesus, En av dere skal forråde meg. Det skaper forvirring blant disiplene. Mens de spiser, sier Jesus: En av dere skal forråde meg. Den som dypper hånden i fatet sammen med meg. På den måten ble Judas pekt ut, men ikke alle fikk med seg hva som skjedde.

“Og etter at han hadde fått stykket, for Satan inn i ham. Jesus sier så til ham: Det du gjør, gjør det snart!” Joh 13,27.

Hendelsene som nå følger, har en dirigent. Det er Satan og personen han bruker er Judas. Han leder morderne til Jesus. Ved å kysse ham, peker han ut Mesteren.

Judas liv ender i den største tragedie.

Om Judas sier Jesus: *“Det hadde vært godt for det mennesket om han aldri var født”.* Matt 26,24.

Videre omtaler Jesus ham som fortapelsen sønn. Joh 17,12.

Han gikk og hengte seg. Matt 27,5.

I Apg 1,18 får vi en dyster beskrivelse. *“Så styrtet han hodestups ned og revnet og alle innvollene hans veltet ut.”*

Judas har en plass i frelseshistorien.

Judas har en spesiell plass i frelseshistorien. Det var profetert om ham. Jesus minner sine disipler om det.

“Jeg taler ikke om dere alle. Jeg vet hvem jeg har utvalgt – men Skriften måtte bli oppfylt: Han som eter sitt brød med meg, har løftet sin hæl mot meg.” Joh 13,18.

“Da jeg var hos dem, bevarte jeg dem i ditt navn, som du har gitt meg. Jeg vokter dem, og ingen av dem gikk bort, uten fortapelsens sønn – for at Skriften skulle bli oppfylt.” Joh 17,12.

Det var profetien i Salme 41,10 som måtte gå i oppfyllelse. *“Også den mannen som jeg levde i fred med, som jeg stolte på, han som åt mitt brød, har løftet opp sin hæl i mot meg.”* Sal 41,10.

Judas var ikke i disippelflokken ved en tilfeldighet. Han skulle utføre Guds besluttede råd. Jesus kaller Judas – fortapelsens sønn. Han gikk bort – for at Skriften skulle oppfylles.

Gud plasserte Judas i flokken av Jesu disipler for å føre ham i døden. Det skjedde med Guds klare forutviten og forutsagt av profetene. Han ble forrådt etter Guds fastsatte råd og forutviten, og dere slo ham i hjel idet dere naglet ham til korset ved lovløse menns hender. Apg 2,23.

Judas var djevelens representant i disippelflokken. Han var til stede da Jesus talte til store folkeskarer, når han utførte sine mektige undere både i form av helbredelser, oppvekelse av døde og mektige naturundere. Men han var også sammen med ham da han var alene i disippelflokken. I ensomhet på et fjell eller i et ørkenområde. Overalt var han til stede. Ingen kunne som ham uttale seg om Jesu liv og virke.

Når han trer inn for yppersteprestene etter at de har dømt Jesus, veier hans vitnesbyrd svært mye.

“Jeg har syndet da jeg forrådde uskyldig blod! Men de sa: Hva kommer det oss ved? Det blir din sak.” Matt 27,4.

Mange av dem som fulgte Jesus, kunne anklages for at de var forutinntatt. De elsket ham så høyt og ville se gjennom fingrene med uhumskheter som kunne finne sted.

Men var det annerledes? Han var djevelens øye som vokter på hvert steg, på hvert ord som

ble sagt og på hver handling som ble gjort. Var det noe som kunne gi djevelen makt over Jesus? Ingen klanderverdige forhold ble funnet. Hos Jesus Kristus var det intet å anklage ham for. Vitnesbyrdet til Judas har derfor sterk vekt i denne sammenheng. Sammen med Pilatus og høvedsmannen erklærer han Jesu uskyld. Han ble de skyldfrie offerlam.

Samtidig viser det ondskapen sanne vesen. Den er villig til å overgi det største gode til den mest smertefulle død. Aldri har den djevlelske ondskap blitt grundigere avslørt.

Judas står som en advarsel.

Selv om Judas har en spesiell plassforbindelse med Jesu død, er hans liv og holdninger en

sterk advarsel til oss. Han viser oss hvor farlig fordekt synd er. Få mennesker har vært så nær Jesus som Judas. Han hadde lyttet til hans mange taler, sett spedalske bli rensset, blinde fikk syn igjen, onde ånder måtte flykte, døde ble utfridd fra døden. I det ytre var det ingen som kjente ham bedre, men hjertelivet hans var dødt. Synden hersket. Han førte hykleriet til den ytterste konsekvens og gikk fortapt.

Han er ikke den eneste. På dommens dag skal det være mennesker som har talt i Jesu navn med kraftige gjerninger, tegn og under, men får høre av Jesus at han ikke kjenner dem. Formaningene skal nå oss med styrke. I dag om du hører hans røst da forherd ikke ditt hjerte.

Vi er allerede nå oppreist med Kristus!

AV AXEL SAXE

Oppstandelsen var jo en Guds bekteftelse av Jesu soning av våre synder på Golgata kors (jfr. bla. Rom 1,4 og Apg 17,31 c). Men akkurat som Jesu død ikke bare var en soning for våre synder, men også en korsfestelse “av vårt gamle menneske med ham” (Rom 6,6), slik betød Jesu oppstandelse også vår oppstandelse sammen med ham og satte oss i himmelen i Kristus Jesus, Ef 2,6.

I dåpen får vi ved troen del i dette, sier Paulus i Rom 6,4: “Vi ble altså begravet med ham ved dåpen til døden, for at likesom Kristus ble reist opp fra de døde ved Faderens herlighet, så skal også vi vandre i et nytt liv.” Selvsagt burde man derfor ikke ha svekket den begravelles-symbolikken som ligger i dåpen, ved å gå over til å bare overøse dåpskandidatens hode med vann, istedenfor å bruke den dåpsformen som var den opprinnelige, nemlig full neddykking i vannet (jfr. at de gamle døpefontene jo ble laget slik at hele barnet skulle kunne dykkes ned i vannet!).

Viktigere er det imidlertid at vi fastholder

dét som ifølge Skriften er dåpens konsekvens: “..., så skal også vi vandre i et nytt liv. For er vi blitt forenet med ham ved en død som er lik hans død, så skal vi også bli det ved en oppstandelse som er lik hans oppstandelse” Rom 4c-5.

Hvordan gjør vi det? Hvordan realiserer vi oppstandelseslivet med Kristus? Det underviser Paulus oss om flere steder i brevene sine, bla. i Rom 8,13b, der han formaner oss til å “ta livet av (gl. overs.:”døde”) legemets gjerninger”, og i Ef 4,22 ff. bruker han et annet bilde om den samme saken: vi skal “avlegge det gamle menneske” og “iføre oss det nye menneske, som er skapt etter Gud i den rettferdighet og hellighet som er av sannheten.” Ef 4,24 uttrykker dette slik i sin “lille katekisme”, i forklaringen til “Dåps-sakramentet”:

Hva betyr det å bli døpt med vann? Det betyr at den gamle Adam i oss skal druknes ved daglig anger og bot, og dø med alle synder og onde lyster, og at et nytt menneske daglig skal stige fram og leve evig for Gud i

rettferd og renhet. (“Den norske kirkes bekjennelsesskrifter. Ny oversettelse med innledning og noter ved Arve Brunvoll”, Lunde Forlag og Bokhandel, Oslo 1984, s. 131).

Når Paulus således i Fil 2,12 gir de kristne i Filippi formaning: “arbeid på deres frelse med frykt og beven”, så må det være denne daglige helliggjørelsen i forlengelse av dåpen, han sikter til. “*For uten helliggjørelse skal ingen se Herren.*” Heb 12,14.

Men hvorfor må vi “arbeide på vår frelse med frykt og beven”? Jo, fordi “*Gud er den som virker i dere både å ville og å virke til hans gode behag.*” Fil 2,13. Motsetningen til “kjødets/legemets gjerninger” kalles derfor i Gal 5,22 for “*Åndens frukt*”. Det hjelper altså ikke “å streve”, for frukt er jo noe som kommer av seg selv, så lenge fruktgreinen blir på fruktreet og får kraften sin fra det. Som Jesus sier i lignelsen om “Vintreet og greinene” i Johs kap.15:

“Bli i meg, så blir jeg i dere. Likesom greinen ikke kan bære frukt av seg selv, men bare når den blir i vintreet, slik kan heller ikke dere bære frukt uten at dere blir i meg.” Johs 15,4.

I den daglige kampen mellom “Ånden og kjøttet” som enhver sann kristen opplever, så hjelper det altså ikke “å streve” for å frembringe “*Åndens frukt*”. Det eneste som hjelper er å ha sitt indre, åndelige blikk festet på det faktum som Paulus uttrykker i det verset som jeg innledningsvis siterte fra Ef 2,6:

“Han reiste oss opp sammen med ham og satte oss med ham i himmelen, i Kristus Jesus.”

Vi skal legge merke til at Paulus bruker datid her, selv om det handler om en annen side av Golgata-verket enn forsoningen i Kristus. Det siste er jo den siden vi som oftest tenker på, når vi taler om Jesu fullbrakte verk på Golgata, den siden som har å gjøre med rettferdiggjørelsen i Kristus. Men “*Kristus Jesus, ... er for oss blitt visdom fra Gud, rettferdighet og helliggjørelse og forløsning*”, sier Paulus i 1 Kor 1,30. Altså ikke bare “*rettferdighet*”, men også “*helliggjørelse*” og “*forløsning*”.

Den mest grundige undervisning om “helliggjørelsen” har Paulus gitt oss i Rom. 6,1-8,16. Når han således i Rom 8,1 uttaler de kjente ordene: “*Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus*”, så er det ikke rettferdiggjørelsen i Kristus han sikter til (den har han allerede behandlet grundig i Rom 3,21-5,21), men helliggjørelsen. Det handler også i Rom. 8,1 om at vi “*skal ... regne oss som døde for synden, men levende for Gud i Kristus Jesus.*” Rom 6,11.

For “Guds Sønn har gjort oss fri” ved sin død og oppstandelse, ikke bare fra syndens skyld og straff, mens også “fra Satans tyranni, fra syndestand, fra lovens bann, fra dødens skrekk og helved-brann” (Sangboken nr. 317, v. 1).

Amen.

Da Gud åpenbarte seg

AV OVE EIKJE

Jeg ville gjerne at Jesus skulle være min frelser, og visste at han hadde dødd for alle mine synder. Jeg var også klar over at alt det som stod i Bibelen om Jesus og det han hadde gjort da han var her på jord, var sant. Derfor var jeg ikke i tvil om at det var viktig å høre Jesus til.

Ikke personlig

Alt tok jeg til meg gjennom forstanden, men kanskje jeg var 30 centimeter fra å være en virkelig kristen? Fordi jeg hadde ikke fått dette åpenbart for mitt hjerte. Jeg levde på en forstandstro, uten at dette hadde blitt noe personlig i mitt liv. Dette hadde ikke skjedd

i mitt liv. “Må Herrens Ånd ta dekket bort så synder kan se, at det som er ved Sønnen gjort, gjør sjelen hveit som sne” står det i sangen til Abraham Thompson på nr 252 i Sangboken som brukes på mange bedehus.

Strevde og slet

Jeg strevde og slet med å få full visshet om at jeg var frelst og berget for himmelen. Bibellesning, bønn, gå på møter og annen kristelig aktivitet var viktig for meg. Men jeg hadde ikke sett “lyset” slik vi leser om i Bibelen, der folk kunne vitne om et personlig møte med Mesteren fra Nasaret. “Får da Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri”, leser vi Johannes 8,36. Men dette var ukjent for meg i flere år der jeg bekjente at jeg var en kristen, og hadde min faste plass i de helliges samfunn.

Selv om jeg hadde tatt imot Jesus som min frelser, hadde jeg ingen visshet om at jeg var frelst.

Syndene ble konkrete

Så var det en kveld jeg satt i leiligheten min i Oslo og leste i Bibelen. På den tid var jeg ettåring i misjonsbladet Utsyn, der jeg arbeidet som journalist. Det var en jobb som jeg trivdes veldig godt i.

Jeg var kommet til det 43. kapittel hos profeten Jesaja. Siste halvdel av vers 24 ble så levende for meg: “*Du har bare trettet meg med dine synder, og voldt meg møye med dine misgjerninger*”. Det var både et dramatisk og alvorlig budskap å få servert fra Guds ord.

Jeg måtte gi Gud helt rett i disse tankevek-kende ordene. Mine synder i tankeliv, ord og gjerning ble så nærgående og konkrete i min bevissthet. Selv om ikke et eneste menneske kunne se min stygge tanker, så var de alle kjent for Gud.

Lukket munn for Gud

Det som står i første del av 2 Korinterbrev 3,6 – “*For bokstaven slår ihjel*. – stemte godt i mitt liv. Hva betyr det? At jeg fikk oppleve at

Guds hellige lov førte til at det ikke var noen mulighet for meg å bli frelst gjennom egne prestasjoner. Jeg fikk en lukket munn for Gud – jeg var fortaapt i meg selv!

Veien for meg til å møte Gud på dommens dag og ikke gå evig fortaapt, så helt stengt ut. Var det egentlig noe håp for meg å bli frelst og å komme til himmelen – slik som jeg var i meg selv?

Evangeliet ble åpenbart

Heldigvis slo jeg ikke Bibelen sammen i min nød og smerte. Jeg leste videre det som står i Jesaja 43,25:: “*Jeg, jeg er den som utsletter dine misgjerninger for min skyld, og dine synder kommer jeg ikke i hu.*”

Plutselig var det som et dekke ble dratt til sides, og jeg så klart for meg Jesus på korset der han sonet alle mine synder – både i tanker, ord og gjerninger.

Det står to ganger “jeg” i det verset jeg leste. Det understreker at dette er noe Jesus alene har utført – uten at jeg har gjort noe som helst! Dessuten kunne jeg lese at misgjerningene mine var utslettet for hans skyld.

Bytte plass med Jesus

Den Hellige Ånd fikk åpenbare for meg at dette gjaldt all min synd og skam. Det var tatt bort fra meg og naglet til korset da Jesus døde for alle mine – og hele verdens – synder. Min Frelser hadde blant annet et tankeliv uten en eneste synd. Så fikk jeg bytte plass med Jesus. Han var villig til å ta alt mitt på seg – og i stedet fikk jeg alt hans verk!

Den siste halvdel av 2 Korinterbrev 3,6 ble en realitet for meg: “... *men Ånden gjør levende.*” Hva betyr dette? Jeg fikk oppleve at det som jeg ikke maktet å gjøre for å tilfredsstille Gud, det hadde Jesus allerede gjort! Han levde et fullkomment liv – i stedet for meg. Det har skjedd et guddommelig plassbytte: All min synd og skam ble lagt på Jesus – og jeg får i stedet hans rene og fullkomne liv.

Det ble så sterkt for meg der jeg satt at jeg tenkte at nå skulle jeg hatt en stor og kraftig

høytaler. Så skulle jeg gått opp på en av de høyeste bygningene i Oslo og ropt det ut over hele hovedstaden: Ser dere ikke at Jesus døde på korset for alle deres synder? Det står jo i hans eget ord: *“Jeg, jeg er den som utsletter dine misgjerninger for min skyld, og dine synder kommer jeg ikke ihu.”* Livet mitt ble totalt forandret denne kvelden. Frelsen som Jesus hadde gjort ferdig ble åpenbart for meg av Den Hellige Ånd. Det var en stor og mektig opplevelse!

Klynge meg til Jesus

Jeg har etter dette stadig fått klynge meg til Jesu frelse for syndere. Det holder ikke med en opplevelse som skjedde for mange år siden. Vi trenger stadig å få komme til Jesus med våre synder og få ny nåde, ny tilgivelse og ny renselse på vandringen hjem til himmelen.

Jeg blir aldri ferdig med å takke for at Jesus tok straffen for mine synder, og jeg får hvile i hans fullkomne frelse av bare nåde!

Jesu blod

Som journalist i en god del år har jeg publisert mange artikler, ikke mins i avisen Dagen. Men

bare ett dikt har jeg hatt på trykk, og det stod i Utsyn høsten 1977. Jeg var da 20 år gammel, og tror at dette diktet ble til etter at jeg hadde fått åpenbart at Jesu frelse også gjaldt for meg.

Slik lyder de fire versene:

Jesu blod på krossen draup,
tenk det var også for meg.
Då han drakk det bitre staup,
ser du han leid og for deg?

Jesu blod det er mi trøyst
under mi vandring på jord.
Jesus har meg frå satan løyst,
og frelst slik ein syndar stor.

Jesu blod har bana ein veg,
heilt fram til Herrens trona.
Gud kan ei lenger straffa meg,
for Jesus har synda mi sona.

Jesu blod er vår frelsesgrunn,
på den skal me sleppa å streva.
Blodet gjeld kvar dag og stund,
og me skal med frimodig få leva.

God påske!

AV KJELL SKARTVEIT

“Da sabbaten var over, kjøpte Maria Magdalena og Maria, Jakobs mor, og Salome velluktende oljer for å gå og salve ham. Tidlig om morgenen den første dagen i uken kom de til graven da solen gikk opp. De sa til hverandre: “Hvem skal vi få til å rulle bort steinen fra inngangen til graven?” Men da de så opp, fikk de se at steinen var rullet fra. Den var meget stor. Da de kom inn i graven, så de en ung mann sitte på høyre side, kledd i en hvit, lang kjortel, og de ble forferdet. Men han sa til dem: “Vær ikke forferdet! Dere leter etter Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han

er stått opp, han er ikke her. Se, der er stedet hvor de la ham! Men gå og si til disiplene hans og til Peter: “Han går i forveien for dere til Galilea. Der skal dere få se ham, slik som han sa dere”. Da gikk de ut og flyktet bort fra graven, skjelvende og ute av seg. De sa ikke et ord til noen, for de var redde” Mark 16,1-8.

Det er fullbrakt. Jesu seier over døden er starten på en ny tidsregning. Forhenget inn til det aller helligste revnet i to, fra øverst til nederst, og vi fikk alle tilgang til det aller helligste. Jesu død og oppstandelse gjør det

mulig for oss å bli Guds barn, og dermed en del av hans rike her og nå.

Vi lever i en tid hvor det er lettere å si ja til fremmede religioner, enn til ham som ga sitt liv for oss. Jesus Kristus, Guds sønn fra evighet til evighet, synes å provosere stadig flere, andre forholder seg likegyldig, som om påskens budskap ikke angår dem.

Noen avviser Jesus Kristus fordi han viser oss vår utilstrekkelighet. De misliker at Gud ikke tåler vår syndige natur, våre unaturlige lyster, vår urenhet og skam. De liker ikke tanken på at mennesket må bøye seg. De vil helst klare seg alene. Jeg vet ikke hvor mange ganger jeg har hørt mennesker si at “de gjør så godt de kan, og at hvis Gud ikke kan nøye seg med deg, kan det være det samme”.

Men det er grunn til å spørre om de egentlig har tenkt over hva de sier. Jeg kjenner ingen som hele livet har gjort så godt som de kunne, og tanken på en evighet med vår syndige natur er ikke nødvendigvis av det hyggelige slaget, selv for den som hevder at han virkelig har gjort så godt som han kunne. Jeg tror også de glemmer at en slik forståelse av Gud innebærer at Gud selv må tåle synd.

Det moderne mennesket liker ikke tanken på å være dømt til å mislykkes. Vi trenger ikke Gud. I vår velstand og en tidsånd gjennomsyret av individualisme liker vi ikke å bli fortalt at det finnes en sannhet over oss som vi må forholde oss til. I en politisk kontekst er det oppskriften på diktaturet.

Vi stiller stadig spørsmål ved hvorfor dagens ledelse synes så opptatt av å rive ned det bestående, hvorfor de ikke liker orden. Jeg tror svaret ligger i deres nye religiøse forestillinger. Gud er en ordens Gud, og dagens politikk bærer tydelig preg av et opprør mot kristen orden og forståelsen av det individuelle ansvar. Jesu budskap på skjærtorsdag faller ikke i god jord hos dagens elite. De vil aldri finne på å vaske velgernes føtter.

For dem er det motsatte en selvfølge. Deres ambisjoner går lenger enn å tjene folket, det er vi som skal vaske deres føtter. At de skal

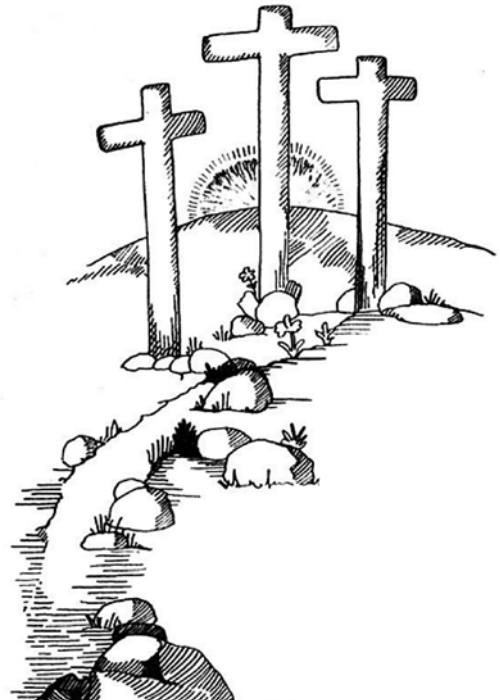
bøye seg for en Gud som er sannhet, og i tillegg bli fortalt at de ikke skal søke makt for maktens egen skyld, men elske og tjene sitt folk i ydmykhet, blir rett og slett for mye. Vår politiske ledelse vil styre etter sine egne ideer.

Vi bør derfor ikke bli forundret over at de synes å like andre religioner bedre enn kjærlighetens Gud. Det er nemlig bare hos Gud vi finner moralske absolutter, og som sier at han skal være deres ideal.

Skal man bygge en kultur som holder, som bevarer menneskeverdet og fremelsker sannheten, er det ingen andre steder å gå enn til ham som sa at han er veien, sannheten og livet. Som skapte mennesket i sitt bilde, og ble menneske for å redde oss til et evig liv sammen med ham.

Det er et budskap som er radikalt og konservativt på en og samme tid. Radikalt fordi det revolusjonerer vår måte å tenke på, både om mennesket og Gud, konservativt fordi det er gitt oss fra evighet til evighet, av en Gud som elsker oss høyere enn det er mulig å forstå.

God påske!

Læren om Kristus

AV MARTIN LUTHER

Hvilken artikkel er den viktigste i hele vår kristne lære? Det viktigste – og hovedsummen – av den kristne lære er dette, at Gud har sendt og gitt oss sin Sønn Kristus, og ved ham alene tilgir oss alle våre synder, gjør oss rettferdige og salige. For er det ikke sant, at vi alene ved Guds nåde er forløste fra synd og død, rettferdig- og saliggjorte, og det uten alle våre gjerninger og uten vår fortjeneste? Kan vel djevelen eller pavedømmet nekte det, at Kristus er født og død for oss, ja, har utgydt sitt blod for å tilegne oss slik nåde og at han ved dåpen og Ordet meddeler oss den? Denne grunn og klippe må til og med helvetes porter la stå!

Derfor skal vi, som ikke vil fare vill, fremfor alle ting se til at vi beholder rett og fast vår hovedartikkel om Kristus. Da kunne vi dømme rett om alle utvortes former og alt utvortes vesen, og Ånden vil herlig lære og føre oss – ja, da vil alle som vil være fromme,

finne gode gjerninger nok å gjøre, uten å selv behøve oppsøke dem. (...)

Hvor denne sol skinner og lyser i hjertet, der er den rette forstand i alle ting, slik at man kan stå fast og beholde alle artikler rene og uforfalsket, slik som: At Kristus er et sant menneske, født av jomfru Maria, og samtidig en sann og allmechtig Gud, født av Faderen fra evighet av, en herre over englene og alle skapninger. Likeså tror og lærer man rett om Den Hellige Ånd, om dåpens og nattverdens sakrament, om gode gjerninger og om de dødes oppstandelse. (...)

For denne kunnskap utretter alt, bringer oss all visdom, ja, Gud selv med alle hans gaver – lukker himmelen opp – forstyrrer helvete, djevelen og verden med all deres visdom og kraft, løgn og mord.

(“Forklaring til den 51. Davids salme”, Luther forlag, Oslo, 1975)

Nåde og sannhet

AV HEINRICH MÜLLER

“Uten at noen blir født på ny, kan han ikke se Guds rike.” Joh 3,3.

Dette sier han som Guds rike er kommet ved. Jesus har tatt bort syndenes forbannelse. Han har båret den i vårt sted. Saligheten er beredt, himmelen er åpnet. Men forløsningen må også foregå inne i deg. Du må også ta imot den og nyte den. Dette kan ikke skje hvis du fortsetter å være slik som du er av naturen. Kjød og blod kan ikke arve Guds rike. Du skal leve i Gud, glede deg i Gud, være salig i Gud. Men like lite som mørke kan forenes med lys, kan synden forenes med Gud. Herren er ikke en Gud som har behag

i ugudelighet; den onde skal ikke bo hos ham. Vi leser i 2 Krøn. 23,19 at presten Jojada satte portnere til Herrens hus, for at ingen uren skulle komme inn. Er det noen som gjerne slipper det urene inn i sitt hus? Himmelen har allerede utspydd de urene engler, vil den da ta imot urene mennesker? Vil du ha plass i himmelen, må du være hellig, det vil si ren av hjertet. Salige, sier Frelseren, er de rene av hjertet, for de skal se Gud. Jesus er hellig, himmelen er herlig.

Hellighet og herlighet hører sammen. Vil vi nyte herligheten, må vi beflitte oss på hellighet. Ja, om man vil sette et menneske, syndig som

det er, midt inn i himmelen, kunne det likevel ikke nyte den himmelske salighet. Den døve kan ikke ha glede av en vakker sang, eller den blinde av stjernehimmelens prakt. På samme måte har synderen heller ingen glede av det himmelske Jerusalem. Synden gjør oss ufølsomme for åndelig glede og himmelsk salighet. Derfor sier Jesus: I må fødes på ny. Guds rike er vel kommet, men I kan ikke se det, ja, ikke en gang begripe dets herlighet og salighet, såfremt I ikke blir andre mennesker; det må opprinne et nytt åndelig liv i eder.

Du fødes på ny Om du vil se Guds rike. Den tale synes hård Og høy og mørk til like. For din fornuft er blind Og viljen altfor svak, Og hele verket er Guds Ånds og nådes sak.

Gjenfød meg da, min Gud, og la meg se ditt rike!

La meg erfare det Som ord ei kan utsige.
Naturens vanart bryt, Løs syndens hårde bånd,
skap i meg troens liv ved din den gode Ånd!

Tone: O Gud, du fromme Gud.

Møter 30. april 2026

- Tau bedehus 30.april kl.19.30, taler av Jan Bygstad.
- Vigrestad misjonshus 30.april kl 19.30, tale av Håkon Valen Senstad.

Arrangør: Stiftelsen Evangeliet til muslimene (Flymisjonen)

1. mai-møter 2026

- Randaberg Forsamlingshus kl 11.00, tale av Jan Bygstad
- Skjæveland misjonshus kl 11.00, tale av Håkon Valen Sendstad
- Jærtun Lutherske Friskule kl 18.00, tale av Håkon Valen Sendstad
- Jærtun Lutherske Friskule kl 19.30, tale av Jan Bygstad
- Sang av Mannsgruppe på kvelden, og lett bevertning mellom møtene.

Arrangør: Vardevakt for Bibelen

Bibelsamling på Audnastrand 2026

Velkommen til bibelsamling på Audnastrand leirsted
22.07. - 26.07.2025!

Talere: Dan Hessellun, Tommas Hogganvik og Jakob Knutzen
Program kommer i Bibelsk Tro nr. 3/2026

Info/påmelding:
e-mail: btpost@bibelsk-tro.no
eller Jarle Goa, mobil: 48008507

Heftene "Kristus – vår rettferdighet" og "Kristus – vårt liv"

"Kristus – vår rettferdighet" er utdrag av Carl Olof Rosenius husandaktbok tilegnet unge mennesker. De unge i dag trenger å høre Bibelens klare tale om Jesu Kristi forsoning, rettferdiggjørelse av tro og om helligjørelsen.

"Kristus - vårt liv" av Carl Olof Rosenius er også utdrag av Rosenius husandaktsbok tilegnet unge mennesker. Den ble sist trykt i 1980 og er nå utsolgt fra forlaget.

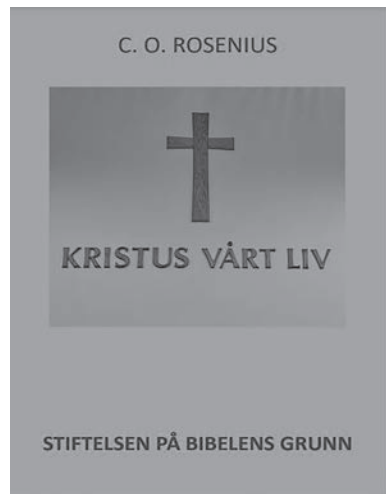
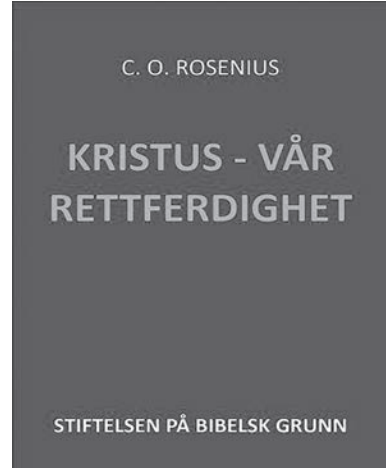
Det er kommet på norsk i serien Lundes småskrifter hvor Lunde og Co's Forlag har copyright.

Stiftelsen På Bibelens Grunn har nå fått tillatelse fra forlagshuset Lunde A/S til å trykke opp disse tre heftene på nytt.

Heftene er gratis, men Stiftelsen På Bibelens Grunn er takknemlig for gaver til sitt arbeid.

Hefet kan bestilles hos Bibelsk Tros kassettjeneste. Se kontaktinfo side 31.

Ved sending via post, betales porto av mottaker!

Bibelsk Tros kassettjeneste

Det ligger nå 3000 taler av blant andre Øivind Andersen, Carl Fr. Wisløff med mange flere av de gamle gode forkynnerne for gratis nedlasting.

Også alle møtene på Skjæveland Misjonshus blir tatt opp og ligger der. De ligger under "Nye taler" og "Talearkiv."

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Axel Lundholm Saxe

Født i Danmark 1955. Cand.theol. fra Københavns Universitet 1987. Ord. misjonsprest 1989. Vik.res.kap. Odda 1990-1991. Pastor i Den evangelisk lutherske frikirke 1991-94. Bibliotekar/ Arkivleder på Gå Ut Senteret 1994-2001. Kretssekretær i Bergen krets av Kristen Muslimumisjon 2001-2002. Dokument/ arkiv-utdanning 2004-2006. Ansatt i Skatteetaten 2006-2019.

Carl Fredrik Wisløff (1908-2004)

Født i Drammen., Teologisk embetseksamen 1931. Dr. theol. 1958. Prest 1932-47. Rektor ved MF 1947-61. Professor i kirkehistorie 1961-75. Har skrevet mange bøker og artikler.

Edin Holme (1865-1927)

Norsk forfatter og forkynner.

Fredrik Wisløff (1904-1986)

Cand. theol., 1928. Lærer, prest, reisepredikant og forfatter.

George Bennard (1873 - 1951)

Amerikansk metodistprest

Gunnar Holth

Født 1946 i Råde. Kristelig Gymnasium 1963-66. Oslo off. lærerskole 1966-69. Kristendom grunnfag ved NLA 1969-70. Lærer/husfar ved Fjellhaug skoler og studentheim 1970-73. Lærer. Medlem av NLMs hovedstyre 1976-82. Fritidsforkynner.

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966-70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

Henrie Staxäng

Født i Lund i Sverige i 1958. Prest i Den svenske kirke 1984-95. Fra 1996 pastor i Evangelisk Luthersk Samling (tidligere Lutherska Bibelstudiestiftelsen).

Kjell Dahlene

Født 1944 i Porsgrunn. Har vært forkynner, ungdomsarbeider, områdesekretær og bysekretær. Lærer/ rektor ved Fjellheim bibelskole 1984-87 og 1994-95. Nå fritidsforkynner.

Ove Eikje

Født 1957 i Tysvær. Lundeneset handelsskole 1974-76. Fjellhaug Bibelskole 1976-77. Har jobbet som abonnementssekretær, journalist og redaksjonssekretær i Utsyn, info-leder og markedsjef i Lunde Forlag, og journalist i Kristelig Pressekontor (KPK) og Dagen.

Steinar Handeland

Født 29.04.47 i Flekkefjord. Stavanger Lærerskole. Kristendom grunnfag. 8 år i Nordmøre krets av NLM som ungdomssekretær, kretssekretær og barnehage- konsulent. 1981-84 skolesekretær og forkynner ved NLMs hovedkontor. 3 år som områdesekretær i Flekkefjord felleslag av NLM. 2003-2005 forkynner i Karmel-Instituttet. Fra 2005 forkynner for bladet "Evangelisten". Nå frivillig forkynner.

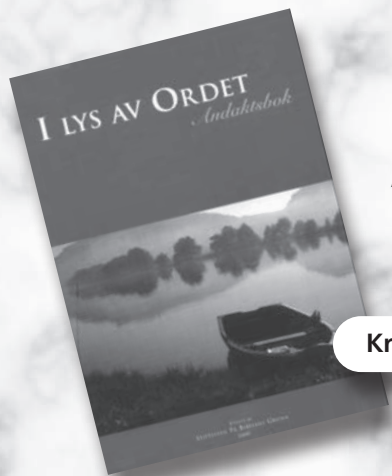
M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte	
Uke 11				
Torsdag til lørdag		19.00	Øyvind Samnøy	Flymisjonen
Søndag	15. mars	11.00	Øyvind Samnøy	Flymisjonen
Uke 12				
Tirsdag til lørdag		19.00	Øyvind Samnøy	Flymisjonen
Søndag	22. mars	11.00	Øyvind Samnøy	Flymisjonen
Palmesøn.	29. mars	11.00	Eivind Gjerde	Nattverd
Langfredag	03. april	11.00	Lorents Nord-Varhaug	
1. Påskedag	05. april	11.00	Steinar Handeland	
Søndag	12. april	11.00	Kjell Magnor Kvalvåg	
Søndag	19. april	11.00	Erik Nordbø	
Søndag	26. april	11.00	Ove Eikje	
Søndag	03. mai	11.00	Jon Arvid Bøckman	
Onsdag	06. mai	19.30	Bibelgruppe	
Søndag	10. mai	11.00	Steinar Handeland	

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

I lys av Ordet

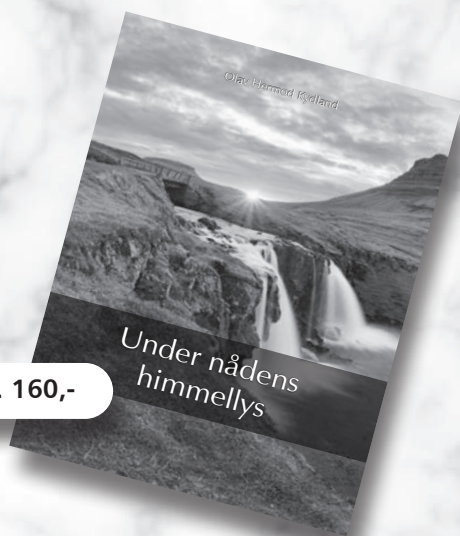
Andaktsbok
Flere forfattere

Kr. 100,-

Under nådens himmellys

Bok av Olav Hermod Kydland.

Kr. 160,-

Jesu kjærlighet

CD med sang av ungdomskoret Gledesbud fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr. 200,-

Porto kommer i tillegg til de ulike priser på bøker og CD-er!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstocka@frisurf.no

Bankgironummer: 3207.43.88999

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

ISSN 0804-0532

Returadresse:

Postboks 67

4349 Bryne

På en høyde langt borte

*På en høyde langt borte stod en gang et kors,
symbolet på smerte og skam,
hvor all verdens misgjerning og skjensel og dom
ble lagt på Guds hellige Lam.*

*KOR: Jeg vil elske det eldgamle kors,
til dets mektige favn vil jeg fly.
Jeg vil klynge meg fast til dets fot,
inntil kronen jeg får over sky.*

*Å, det eldgamle kors, så foraktet det er,
har på meg slik en dragende makt.
For Guds Hellige Sønn det i lydighet bar
da det tungt på hans skuldre ble lagt.*

*På det eldgamle kors ser jeg Kristus så skjønn!
Han er Livet, mitt håp og min del.
På det korset han led da til rette han sto
for min synd, for å redde min sjel.*

*Jeg vil aldri forlate det eldgamle kors,
jeg med glede vil bære dets skam.
Og en dag han meg kaller til herlighet stor,
hvor jeg evig skal være hos Ham.*

T/M: George Bennard 1913

Overs.: Thomas Ball Barratt

